

litær Henseende og tillige opfyldte sin kulturelle Mission, og disse Ofre, der saaledes ere bragte af Bevillingsmyndighederne, have ingenlunde været bragte forgæves. Der er siden 1880, da vore Fodfolksmusikkorps oprettedes i den Størrelse, de have nu, udrettet et meget dygtigt og meget energisk Arbejde i Musikkorpsene, saa de nu indtage et musikalsk Niveau, der i mange Tilfælde søger sin Lige og overalt i hvert Fald er meget tilfredsstillende. Vi have i en lang Aarrække ved Fodfolket kunnet sammensætte Musikkorps af en saadan Styrke, at de kunde give sig i Kast med Opgaver, der laa noget ud over den ganske almindelige Underholdningsmusik, og kunde fremføre særlig Militærmusik med den fornødne Farve og Kolorit.

Ved Hærororganisationen af 1842 dannedes der 4 store Brigademusikkorps. Hvert af disse bestod af en Brigadetambour som Anfører, 10 Hoboister af 1ste, 8 af 2den og 8 af 3die Klasse. Et Musikkorps bestod altsaa af 1 Anfører og 26 Musici. Desuden var der truffet den Bestemmelse, at der af Bataillonerne kunde udtages 5 Tambourer, der kunde anvendes til at betjene Slaginstrumenterne. Derved naaede man en samlet Styrke for et saadant Musikkorps af 1 Anfører og 31 Musici. Der var 2 Batailloner og 4 Jægerkorps, der havde Garnisoner enkeltvis, og man havde som nu Forstaaelsen af, at disse Afdelinger ikke skulde savne Musik, og man gav denne Forstaaelse Udtryk paa den Maade, at det i Organisationen var bestemt, at der ved hver af disse Batailloner skulde ansættes 8 Spillemand af 1ste og 8 af 2den Klasse. Man havde saaledes den Gang Musikkorpsene bataillonsvis for disse 2 Batailloner og 4 Jægerkorps paa 16 Musici. Vi fik saa, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) ogsaa berørte, ved Hærloven af 1867 ved hver Bataillon et Musikkorps bestaaende af en Overhornblæser og 8 Musici. Det havde altsaa en lignende Størrelse som den, der nu er foreslaaet. Men der er det at bemærke, at et saadant Musikkorps oprettedes for hver Bataillon, medens Forslaget her gaar ud paa, at Musikorpset skal oprettes for hvert Regiment. Medens der altsaa hører 3 Batailloner til et Regiment, og hvert Regiment nu faar et Musikkorps paa 9 faste Musikere, havde man den Gang et saadant ved hver Bataillon. Men der var yderligere den Bestemmelse, at disse Musikkorps kunde samles i store Brigade-

musikkorps, og der var i den Anledning i Hærloven fastsat en Bestemmelse om, at der ved hver Brigade var en Stabshornblæser, hvis Opgave var at samle disse Musikkorps og lede deres Præstationer. Ved Hærloven af 1880 fik vi saa de nuværende Regimentsmusikkorps bestaaende af en Stabshornblæser og 19 Musici.

Ved Rytteriet og Artilleriet har man hele Tiden haft særlige Musikkorps, og der har Forholdet været det, at Musikerne have været knyttede til Underafdelingerne, Eskadronerne og Batterierne, medens det for Fodfolkets Vedkommende stadig har været Skik, at Musikorpset har været ansat enten under Bataillon, Regimentet eller Brigaden. Fra 1842 og indtil 1909 har man haft 3 Trompetere ved hver Eskadron, foruden at der ved Regimentet fandtes en Overtrompet, som ledede Regimentets samlede Musikfremførelser, og ved Artilleriet havde man fra 1842 til 1867: 3 Trompetere pr. Batteri, fra 1867 til 1909: 2 Trompetere pr. Batteri, medens vi, som jeg før antydede, i 1909 enedes om at indskrænke Antallet af disse Musikere indtil den 31. Marts 1911 til 1 Trompet pr. Batteri. Desuden har der stedse været en Overtrompet ved hvert Regiment.

Efter Organisationen af 1842 havde saaledes den danske Hær i alt 4 store Brigademusikkorps med tilsammen 11 Brigadetambourer eller Stabstrompetere og 320 Musikere. Ved Hærloven af 1867 fik vi, som jeg meddelte, Bataillonsmusikkorps, der kunde samles i Brigademusikkorps, og som talte i alt 13 Stabshornblæsere eller Overtrompetere og 253 Musikere. I 1880 kom Regimentsmusikkorpsene, og Loven bestemte Antallet af fast ansatte Spillemand til 21 Stabshornblæsere eller Overtrompetere og 311 Musikere. Dette øgedes paa Grund af Fæstningsartilleriets Udvidelse ved Hærloven af 1894 til 22 Stabshornblæsere eller Overtrompetere og 317 Musikere. Jeg har anført disse Tal, for at ærede Medlemmer deraf kunne se, at Lovgivningsmagten tidligere har anset det for en selvfølgelig Sag, at Hærens Afdelinger skulde forsynes med Musikkorps, og at disse baade i Henseende til Størrelse og til Sættelse skulde udstyres saaledes, at der var gode Betingelser til Stede for, at de kunde blive af væsentlig Betydning for saavel den militære som den musikalske Uddannelse og Opdragelse af Landets Ungdom, og jeg har anført disse Tal, for at det kunde staa klart for dette høje Ting, at det er